

— Τότε λοιπὸν ἰδοὺ !

Καὶ ὁ συνταγματάρχης χαίρων ὅτι ἔμελλε νὰ δώσῃ τέλος πάντων ἐν μάτῳ εἰς τὸν ἀήττητον στοιχηματοθέτην, λύει τὴν ζώνην, ξεκουμπώνεται καὶ δεικνύει εἰς τὸν λοχαγόν... τὰς Κάτω Χώρας.

Ἡ οὐλὴ δὲν ὑπάρχει τφόντι. Ὁ λοχαγὸς Ρ... ὁμολογεῖ τὴν ἡττάν του· ἐξάγει ἐκ τοῦ χροτοφυλακείου του καὶ κατὰθέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν χροτονόμισμα τῶν 500 φράγκων καὶ ἀπέρχεται.

Ὁ γέρον συνταγματάρχης ἐνθουσιάζων ἐπὶ τῇ νίκῃ του, μολοντί δὲν ἦτο νίκη, ἔγραψε πρὸς τὸν φίλον του εἰς τὴν πρωτεύουσιν, περιγράφων αὐτῷ λεπτομερῶς τὸ περίεργον ἐπεισόδιον τῆς πρώτης αὐτοῦ μετὰ τοῦ λοχαγοῦ συνεντεύξεως καὶ ἐκφράζων τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἀποτυχία αὕτη ἤθελεν συντείνει ὅπως μετρίσθῃ τὸ πάθος τοῦ προστατευομένου του. Ἀλλ' οἷα ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς του, ὅτε μετὰ τινος ἡμέρας ἐλάμβανεν ἐκ μέρους τοῦ συστρατιῶτου του τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν.

«Φίλτατέ μοι.

«Εἶσαι ἀνόητος». Προτοῦ ἀναχωρήσῃ ἐντεῖθεν ὁ λοχαγὸς Ρ. εἶχε στοιχηματίσει μετ' ἐμοῦ χίλια φράγκα ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς γνωριμίας σας θὰ τῷ ἀεδεϊκνύετε...»

BOBB.

ΒΥΡΩΝΟΣ ΕΠΙΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ

Ἐν Μεσολογίῳ, τῇ 4 Ὀκτωβρίου.

Φίλτατε Καλιβάρ,

Ἐὰν ὁ διδασκαλικώτατος πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ὁ Βύρων ἐγίνωσκε δεξιώτερον νὰ συντάσῃ τὰ πρὸς τὴν δημοτικὴν μὲς ἀρχὴν τηλεγραφημάτων, καὶ ἐγκαιρότερον νὰ ἀποστέλλῃ αὐτά, τὸ ἄρθρον μου θὰ ἐπεγράφετο ἀπλοῦς τὰ Ἀποκαλυπτήρια, διότι ἡ 27 Σεπτεμβρίου, ἡμέρα ὁρισθεῖσα δι' αὐτά, παρήλθεν ἤδη. Ἀλλ' ὁ κ. Ραζῆς, ζαλισμένος ἴσως ἐκ τῶν προεδρικῶν αὐτοῦ λειτουργιῶν, μόλις τὰς παραμονὰς τῆς ταχθείσης ἡμέρας ἐνθυμηθεὶς τοὺς ἐπαρχιώτας κυρίους Συμβούλους, τηλεγράφεϊ: «Ἡ ἡμέρα ὠρίσθη... ἐτοιμασθήτε... ἐτοιμάσατε... βάλ्लετε χρήματα εἰς τὸ πουργί σας...» Ἀλλ' εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀπολυτοφρόνων τηλεγραφημάτων του συνελθόντες ἐκεῖνοι ἀνακοινοῦσιν εἰς πάντας καὶ εἰς πάσας—τὰς ἐφημερίδας τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐορτῆς διὰ τὴν ἐνδεκάτην Ἀπριλίου, λόγῳ μὲν κροτείνοντες τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς πόλεως, ἔργῳ δὲ τείνοντες εἰς τὸ νὰ διδάξωσι τὸν κ. Ραζῆν, ὅτι ἡζίουεν παρ' αὐτοῦ, καθ' ὃ διδασκάλου, τὴν γνώσιν ὅχι μόνον τῆς Προστακτικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς Εὐκτικῆς ἐγκλίσεως.

Καὶ μίαν ὥραιν δείλῃν ὁ Δήμαρχος μετὰ τοῦ Συμβουλίου στοιχηδὸν πορευθέντες εἰς τὰ Ἡρώα ἐτέλεσαν ἀντὶ ἀποκαλυπτηρίων τὰ Ἐπικαλυπτήρια τοῦ ἐκ τῆς Σύρου ἀφικομένου καὶ μόλις σταθέντος ἀνδριάντος. Καὶ πρὶν ἔτι προφθάσῃτε, ὦ συμπολίται μου, ἐν μόνον πρυτῆς βλέμμα νὰ ἐπιρρίψῃτε ἐπ' αὐτοῦ, πρωτοφανοῦς διὰ τοὺς πλείστους ἀπολαύσεως, ὁ ἡμέτερος Δήμος, πιστὸς Πυγμαλίων ζηλότυπος, ὑπὸ λευκὴν σινδὸν κατέθεψε τὴν Γαλάτειάν του, καὶ κουστωδίδιν θεῖς, ἀνεχώρησεν.

Τὰ Ἡρώα εἶνε τὸ Πάνθεον τοῦ ἀθηνάτου παρελθόντος τῆς πόλεως μὲς. Ἀλλὰ Πάνθεον πτωχόν, σεσυλημένον, βεβηλωμένον, κακὸδαιμον, ἀφοῦ ἐκτὸς ταπεινῆς τινος πλακῆς δὲν ὑψώταμεν ἀκόμη τύμβον ἀντάξιον τῶν ἡρώων μὲς, ἀφοῦ ἐν αὐτῷ ἡρωοτηριάζοι τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου ἄλλοτε τοῦ Βότσαρη ἀριστοῦργημα τοῦ περιφανοῦς Δαβίδ, ἀφοῦ ὁ κῆπος ἐχρησίμευσεν ὡς στρατῶν μέχρι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, τὰ τεῖχη του ὡς κοπρῶν, καὶ ὡς πλυντήριον τοῦ Βότσαρη ὁ τάφος· ἀφοῦ ἐνέπνευσεν εἰς τὸν κ. Ἀντωνιάδην ἐν τῇ Μεσολογγίᾳ του στίχους ἀρχομέλους οὕτω:

«Βορείως δὲ τῆς πόλεως ἐντὶς ἀπλῶν κιγκλίδων
Ὑπάρχει θέσις, ἣν καλοῦν τὴν σήμερον Ἡρώα.
Ἐνταῦθα περιέχεται τοῦ Βότσαρη ὁ τάφος,
Τοῦ Βύρωνος ἡ μείνασα καρδιά ἐν Ἑλλάδι,
Τὸ σῶμα μόνον ἡ πατρίς καλύπτει Βρετανία.»

Ἀλλὰ πρὸ τοῦ μαρμαρίνου Βύρωνος, κατὰδικασθέντος εἰς παράτασιν διαμορφῆς κομμικώτατα ὑπὸ τὸν κρυφῶνα τοῦ μοιραίου αὐτοῦ λευκοσκαθῆναι, χάριν τῆς ἀδεξιότητος τοῦ κ. Ραζῆ καὶ τῆς παιδικῆς θερμότητος τοῦ Δήμου, μεταβέλλομαι ἀκουσίως εἰς πνευματιστήν· καὶ φανταζόμενος τὸ πνεῦμα τοῦ Τσάιλντ Χάρολντ, ἐδῶ που περιιπτάμενον μετὰ τὴν ἀνυπόμονον ὑπερηφανίαν του καὶ τὴν ὑψηλὴν μισανθρωπίαν του, μόνον πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς ἐλληνικῆς ἐλευθερίας θυσιασθεῖσιν καὶ ἀναγινῶσκον τὰ τηλεγραφημάτων τοῦ κ. Ραζῆ καὶ τὰ ἄρθρα τῆς Αἰτωλίας καὶ θεώμενον τὸ μασκάρευμα, εἰς ὃ ἐξακολουθεῖ ὑποβελλόμενον τὸ λίθινον ἐγὼ του, καταλαμβάνομαι ὑπὸ Βυρωνεῖας ἀγανακτήσεως· καὶ ὅπως ἐκεῖνος ἠυχήθη ἐν τῷ ἄδῳ Ζοῦρὰν νὰ εἶχον ὅλα τοῦ κόσμου αἱ ὥραι ἐν μόνον ῥόδιον στέμα, μ' ἐν φίλημα νὰ ἐξοφλήσῃ μετ' ὅλας τοῦ κόσμου τὰς ὥρας ἀπὸ βορρᾶ μέχρι μεσημβρίας, — πρὸ τοῦ μασκαρευομένου ἀνδριάντος εὖχομαι νὰ εἶχον μίαν μόνον περρεῖαν Βυρωνίδα· καὶ Μεσολογγιτιδεῖς νὰ ἐκδικήσω τὸ πνεῦμά του δι' ἐνὸς μόνου ῥαπίσματος!

Συγγνώμην, ἀξιότιμοι Κύριοι Σύμβουλοι καὶ ἀξιότιμοι Κύριοι τοῦ Συλλόγου! ἡ πνευματικὴ μου μετὰμέρ-

φωτὶς μὲ παρὰφέρει... σπεύδω διὰ μίαν ψυχρολουσίαν
νὰ ἀποβάλλω τὴν νέκν μου αὐτὴν ιδιότητα. Ἀντὶ νὰ
ἐκδικήσω τὸ πνευμά του, θὰ ἡδύκουν τὸ ἀπαλόσαρκον
χερσὶ μου, ὅπερ ἀφρεύτως θὰ ἐνυάγει, ἀντὶ νὰ συν-
τρίψῃ, συντριβόμενον κατὰ τοιαύτης παρειαί. Καὶ θὰ
ἐφρασσον τότε τὰ ὄντα διὰ νὰ μὴ ἀκούσω τοὺς κηγ-
χισμούς σας.

Παραδοξότητων τὸ ἀνάγνωσμά. Πρὸ τῆς θέας τῶν
ἐπικαλυπτηρίων αὐτῶν ὁ νόμος τοῦ συνειρμού τῶν ἰδεῶν
πόσας παρκατάσεις, ὅλας κωμικὰς καὶ σινδονοκοσμῆτους,
ἀνάγει εἰς τὴν μνήμην μου! Ἡ θέα τῆς σινδόνης, κη-
λυπτούσης καὶ τὸ βάθρον, καὶ πελώριον ἀνάστημα πα-
ρεχούσης οὕτω εἰς τὸν ἀνδριάντα, μοὶ ἐνθυμίζει τὴν κατὰ
τάς ἀπόκρεω τόσῃ συνήθη μασκαράταν τῶν ἐν ταῖς ἐ-
παρχίαις: σεντόνι, μακρὸν μέχρι ποδῶν, τείνεται ὑπὲρ
τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ μεταξὺ τῆς ἄκρας του καὶ τῆς κε-
φαλῆς κενὸν πληροῦται διὰ προσκεφαλίδας, καθέτως ὀρ-
θουμένης, καθιστῶν τὸν οὕτω μετεμφικαθέντα, γίγνεται —
ὕστερον ἀναμιμνήσκομαι ἐκ τοῦ Σουτσείου Ὁδοιπόρου
τὴν ἀρκοῦντως ἱλαρὰν σιγὴν, καὶ ἣν ἡ Ῥαλλοῦ, ὅλη
σινδονοκάλυπτος, παρίσταται ὡς φάσμα, ἀποπλάθονου-
σα τὸν μισοπάλαθον ἐρκατὴν της. Τρίτον, μεταφερόμε-
νος εἰς τοὺς εὐδαίμονας χρόνους τῆς ἐν τῷ Γυμνασίῳ φοι-
τήσεώς μου, ἀναπαριστῶ τὴν εἰκόνα ἀστείου συμμαθη-
τοῦ, ὃν χλευαστικῶς ἀπεκαλούμεν, λησμονῶ τίνος ἔνεκα,
Chiribóna. Καὶ τέλος ἀνακαλῶ εἰς τὴν μνήμην μου ἐκ
τῶν σελίδων τῆς ἑλληνικῆς Μυθολογίας τὴν διατραγω-
δοῦσαν τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλῆα μὲ γυναικεῖον φόρεμα παρὰ
τοὺς πόδας τῆς Ὀμφάλης νήθοντα. Ἀδυνατῶ νὰ ἐξηγήσω
τὴν ἰδιοτροπὴν αὐτὴν τῆς μνήμης, ἐκδρομύσης εἰς ἀπο-
τάτους χρόνους διὰ νὰ ἐξεύρῃ ἀπωτάτην ὁμοίωσιν. Ναι
μὲν ὑπάρχει ποιά τις σχέσις μεταξὺ τοῦ *domino* τοῦ
ἀνδριάντος καὶ τῆς ἐσθῆτος τοῦ τέκνου τοῦ Διός, διότι
ὑποθέτω ὅτι ἐπίσης ἀχρίτως θὰ ἔφερε καὶ ὁ Ἡρακλῆς
τὴν στολὴν του, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ὁ ἡμίθεος τῆς ἰσχύος
ὑφίστατο ταῦτα ἔνεκα τοῦ ἔρωτος τῆς Ὀμφάλης, τῆς
ποιήσεως δὲ ὁ ἡμίθεος ἔνεκα τίνος παρχμένει οὕτως, ὡ
συμπολιταί μου;

Μόνον τοῦ δεξιῦ βραχίονος ἡ χεὶρ μὲ τὸν δείκτην αὐ-
τῆς κημπύλως ἠνεωγμένον πρὸ τῶν λοιπῶν δακτύλων,
ἐπικλινῶν πρὸς τὴν πλάμην, ἡ χεὶρ ἡ δεικνύουσα χα-
μὰ, προβάλλει ἐκτὸς τοῦ καλύμματος. Στηρίζων ἐπ' αὐ-
τῆς τοὺς ὀφθαλμούς μου, βυθίζομαι εἰς ῥεμβασμούς. Ἀ-
ναλογίζομαι ὅτι περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο τὰς ὥρας αὐτοῦ
χεῖρας ὁ Βύρων, τῶν ὁποίων ἐξῆς τὴν ἑλευκον χάριν,
ἐπιθέτων συνήθως ἐπὶ ἐρυθροῦ μανδυλίου καὶ μὲ τὴν
ἰσχύν τοῦ ῥεμβασμοῦ μου ζωογονῶν τὸ μάρμαρον, πι-
στεύω ὅτι ὑπὸ πνεύματος φιλαρεσκείας ὁ Ποιητής — Ἀ-
πόλλων «ἐξέβαλλε τῆς κρύπτης του τὴν χεῖρά του πο-

νήρως», ὡτὰν ἤθελε νὰ εἴπῃ: ἀπολαύσατέ την.

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους χροστῇ τις εὐκαιρία ἀποκαλύπτει ἐνώ-
πιόν μου τὸν ἀνδριάντα ἐν ὅλῃ τῇ καινουργεῖ αὐτοῦ δρο-
σερότητι, εἰ καὶ ἐπὶ βραχύτατον χρόνον. Διὸ καὶ ἀνε-
παρκῶς καὶ ἐσπευσμένως χαράττω τὰς ἐντυπώσεις μου,
ὕποκειμενικὰς πάντη, ὁμολογῶν τὴν ἰδίαν ἀνεπάρκειαν
περὶ τὸ κρίνειν καλλιτεχνίας ἔργα, καὶ μὲ κίνδυνον νὰ
κληθῶ ἐν τισιν ὑπὲρ τὸ δέον *optimiste*, διὰ τὰς στήλας
μάλιστα τοῦ «Μὴ Χάνεσαι». — Τὸ πρόσωπόν του ἀντι-
λαμβάνομαι νεανικόν, εὐμειδές, καὶ ἱλαρὰν τὴν ἐκφρα-
σιν μὲ τὸ εὐρύ του μέτωπον καὶ τὴν οὐλότριχ κόμην·
ὀλίγον πρὸς τὰ δεξιὰ ἐστραμμένον, βλέπει ἀκριβῶς εἰς τὸ
Πολυάνδριον μνημεῖον τῶν Ἡρώων. Στηριζόμενος ἐφ' ἐνὸς
τῶν πρὸς τὸ μνημα τοῦ Μάρκου κανονίων, δεξιόθεν,
θεῶμαι τὸν ἀνδριάντα κατὰ κρόταρον· ἐντεῦθεν φρονῶ
ὅτι εἶνε ἀπολαυστικωτέρα ἡ θεά του· ἡ μορφή παρίστα-
ταί μοι ἀρρενοπωτέρα καὶ πῶς μᾶλλον Βυρωνεῖα ἢ κατὰ
μέτωπον, ὅθεν ὀρωμένη ὑποκρίνει συμπτώματά τινα θη-
λυπρεπεῖας. Ἀλλ' ἐκ τῶν ὀπισθεν ἡ ἀποψὶς τοῦ εἶνε κάπως
κωμική, διότι βλέπει ἐξαρὰν τὸν Βύρωνα κυρτωθέντα·
καὶ τοῦτο ἴσως προῆλθεν ἐκ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ μανδυίου.
Τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἡ ἐντικεῖς δεικνυούσης πρὸς τὴν γῆν,
νομίζω ὅτι ἔπρεπε νὰ ᾔνε γοργωτέρα. Εὐρὺς πολύπτυχος
μανδύας περικαλύπτει τὴν φυὴν τοῦ σώματος, ἀποκρύ-
πτων σχεδὸν τὸ δεξιὸν σκέλος, ἐνῷ ἀριστερόθεν ἀνυψοῦ-
ται, καὶ ἀφίνων ἀκάλυπτον τὸ ἀριστερὸν σκέλος μὲ τὸν
πόδα τεταμένον ἐν στάσει προσφωνήσεως, συμπτύσσεται
ἐπὶ τοῦ πλευροῦ, ἐφ' οὗ ἐρεθιδόμενος τὸν συγκρατεῖ ὁ ἀρι-
στερὸς βραχίον, οὕτινος ἡ χεὶρ βραστήζει κυλινδροειδῶς
διπλωμένον χάρτιν, παριστῶντα τὰ ποιήματά του. —
Ἀλλὰ τὰ κοσμοῦνται τὰς τέσσαρας πλευρὰς τοῦ ὑποδά-
θρου ἀνάγλυφα, δηλονότι τὸ οἰκόσημον τοῦ λόρδου, τὰ
σύμβολα τῶν δικτόρων εἰδῶν τῆς ποιήσεως, μίαν Λύρα,
καὶ μίαν Γλαῦξ, δὲν εἶν' ἐπιμελῶς γεγλυμμένα· ἡ Γλαῦξ
πρὸ πάντων εἶνε ἀκαλλεστῆτη.

Ἴσως ὁ καλλιτέχνης ἐτεχνούργησε τὸ πρόσωπον
τοῦ πλάσματος τοῦ νεανικώτερον τοῦ δέοντος, μὲ πλείονα
δόσιν κοινῆς εὐμορφίας, ἢ Βυρωνεῖου μεγαλειότητος. Εἰς
μάτην θὰ ἀναζητήσῃ τις ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας του τρι-
κυμῶδες τι καὶ ἐνγώνιον· ἀλλ' ὅστις δὲν ἀγνοεῖ ὅτι
ἄμα πατήσας τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος ὁ Βύρων ἀπεξε-
δύθη, κατὰ τὸν Βαρθόλδην, τὸν παλαιὸν ἀνθρωπον, καὶ
τὰς μιανθρωπίδας καὶ τὰ νέρη του, ὑπομένων τὰ πάντα,
καὶ τῶν Σουλλωτῶν τὴν βικιότητη, καὶ τοῦ Μεσολογγίου
τὰς τεκλιπωρίας, γλυκὺς, διχαλλεχτικὸς, ἀνεξίτητος,
μᾶλλον μεριμνῶν περὶ στοίχων μαχητῶν ἢ περὶ τῶν στί-
χων του, — δὲν θὰ κακίσῃ ἴσως τὴν σμίλην τοῦ καλλι-
τέχνου, περικυβεῖται νὰ ἀποτυπώσῃ ἐπὶ τῆς μορφῆς τοῦ
φιλελληνικωτέρου τῶν φιλελλήνων, ὅχι πλέον Ποιητοῦ

ζοφώδη μεγαλειότητα, ἀλλὰ μάρτυρος περιπαθῆ γαλήνην.

Εἷς ἐκ τῶν λόγων, τὸν ὁποῖον ἐκ τῶν ὑπτέρων προ-
στίθῃμι εἰς τὴν πλάστιγγα τῶν ἀμικτημάτων τῆς Δη-
μοτικῆς Ἀρχῆς, εἶνε ὅτι ἡ πομπῶδως καταργηθεῖσα 27
Σεπτεμβρίου, ὡς κόρη θέλουσα νὰ ἐκδικήσῃ ἐκυτὴν ἀ-
παρηγεῖται προφαίνεται εἰς τοὺς περιπάτους μ' ὅλα τὰ
θέλητρά τῆς ἐρωτοτροπίας, ἀνέτειλε μετὰ βροχερώτα-
τον καιρὸν μία τῶν σπανίων φθινοπωρινῶν ἡμερῶν

Ποῦ πρὶν ἀρχίσουν ἡ χιονίζει, ἡ πάχνη, τ' ἀγριοκαίρι,
Ξεγλασμένα τὰ κλαρὰ μὲ τὴν ἵστερνὴ γλυκάδα,
Ποῦ ὁλόγυρά του φεύγοντας σκορπᾷ τὸ καλοκαίρι,
Στολίζονται μὲ μυρουδιὰς, μ' ἀνθούς, μὲ πρασινάδα.

Καὶ ἦτο λαμπρὰ εὐκαιρία πρὸς τέλεσιν πανδήμου τε-
λετῆς, ἐν τῇ ἀνυποφορώτερῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους ἐδῶ ἔς τὸ
Μεσολόγγι μὲ τὰς κλασικὰς βροχὰς του, περὶ ὧν λέγει
ἡ παράδοσις, ὅτι Τοῦρκος πάλαι ποτὲ καταφθίσας ἐν-
ταῦθα καὶ εἰς μάτην ἀναιμείνας ἐπὶ τεσσαρκοκινήμερον
τὴν παῦσιν τῆς βροχῆς, ἀνεχώρησεν. Ἐπιστρέψας δὲ με-
τὰ ἔτη καὶ ἐπανευρὼν τὰ ἴδῃ, ἀπελπὶς ἀνέκραξε! «μω-
ρὲ, ἀκόμη βρέχει!»

Ὁ πανδαχμάτωρ χρόνος, ἀποδοὺς τὸν ἀπαιτούμενον
βαθμὸν ψυχρότητος εἰς τὸ θερμανθῆν αἷμα τοῦ Δημοτι-
κοῦ Συμβουλίου, μία ἐπιστολὴ ἐξ Ἀθηνῶν πολὺ ζυγί-
ζουσα, καὶ πῶς ἡ δεξιὰ πῶς συγκτατατικότης τῶν δύο
καταφθάντων ἀντιπροσώπων τοῦ Συλλόγου, ἐξιλέωσαν
τὸ φάσμα τῆς ἐνδεκάτης Ἀπριλίου, καὶ ἰδοὺ ἡ Αἰτωλία
προκηρύττουσα τὰ ἀποκαλυπτήρια διὰ τὴν 25 Ὀκτω-
βρίου, ἀλλὰ μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως, διότι ὡς φαίνεται,
ὁ κ. Δήμαρχος μένει ἀμετάπειστος. Ὁ Δήμαρχός μας, εἴ-
δος περιέρρου μνηδενιστοῦ ἐν τῇ προόδῳ, θεωρῶν τὰ
γράμματα ὁλέθρια, τοὺς χοίρους ἰδεῶδες τοῦ πολίτου,
τὰ λείψανα τῆς Ἀκροπόλεως παληόπετραις, τὴν στήσιν
ἀνδριάντων ἄσκοπον χροῆματος κατατριβὴν, φρονεῖ —
καὶ τοῦτο ὑπὸ πνεῦμα ἐξόχου συγκαταβάσεως — ὅτι ἡ
ἐορτὴ δεόν νὰ τελεσθῇ εἰς τὰς καλὲνδας τοῦ Ἀπριλίου.

Μὲ πληροφοροῦσιν ὅτι ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα ποιη-
τῆς τοῦ βραδευθέντος ἐπιγράμματος διὰ τὸν ἀνδριάντα,
ἀπήτησε νὰ συμμερισθῇ καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὴν τύ-
χην τοῦ ἀνδριάντος, ἵνα ἐπισήμως τελέσῃ καὶ ἐκεῖνο τὰ
ἀποκαλυπτήριά του. Ἀλλ' ἐν τῇ δοθείσῃ εὐκαιρίᾳ κητύ-
χησα νὰ τὸ καμάρωσω χρυσόγλυπτον ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ
Βύρωνος. Φρονοῦσι δὲ τινες ὅτι ὁ κ. Σεμιτέλος πρέπει
ἤδη νὰ προνοήτῃ καὶ περὶ δωρεᾶς εἰς τὸν Δῆμον μεγά-
λου καὶ στερεοῦ λεξικοῦ, ὅπερ, ἀσφαλῶς κατατιθέμενον
παρὰ τὰς βιβλίδας τοῦ μνημείου, καὶ διοριζομένου ἐπί-
τηδες λεξικοδόφου, νὰ καθιστᾷ προσιτὸν τὸ ἐπίγραμμα
παντὶ τῷ βουλομένῳ ἐκ τοῦ πτωχοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Καὶ ἐπὶ τῆς πλακῆς τοῦ Πολυκνδρίου καὶ ἐπὶ τοῦ τά-
φου τοῦ Βότσηρη ὡσαύτως βασιλεύει ἡ ἀπόρητος αὕτη
ἐπιγραμμικὴ ἀρχαιομανία. Αὐτὰ τὰ εἰς ἀρχαίαν γλῶσ-
σιν κλασικῆς σοφίας ἐπιδείγματα τὰ παραβάλλω μὲ βα-
ρύτιμα costumes βασιλέων, μεγιστάνων, ἱπποτῶν παρελ-
θουσῶν ἐποχῶν, δυνάμενα ἐντὸς αἰθούσης κατὰ τὰς Ἀ-
πόκρεως νὰ καταστήσωσι τοὺς φέροντας αὐτὰ τὸ πολὺ
πολὺ ἀξιερχστους μασκαράδες. Καὶ ὅσον εἶνε βασιλεῖς οἱ
Ἀποκρηχτικοὶ βασιλεῖς, τόσον εἶνε ποιηταὶ οἱ ποιηταὶ
τῶν ἀρχαίων ἐπιγραμμάτων.

Ἀνεγίνωσκον προχθὲς ἐν τῇ αἵεσίᾳ μικρὰν ἐλε-
γεῖον εἰς τὸν θάνατον τοῦ Βύρωνος ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Φι-
λίππου Ἰωάννου ἐν γλώσσῃ ὁμηρικῇ. Τὸ καὶμένο τὸ
Μεσολόγγι θὰ τὸ ἴδῃ! ἐκεῖ νὰ ὀνομαζέσῃ : Ἑλλας!
Μὰ Ἑλλας, σοφοὶ μας διδάσκαλοι!

Κύριε Ἀχιλλεῦ Παράσχε! Ἡ εὐρυὴς φιλοκαλία τοῦ
καλλιτέχνου μηχανικοῦ τοῦ Δήμου κ. Μιλτιάδου Σέχου
διὰ τὴν ἀρειμανίαν ὕμῶν Μοῦσαν παρκακευάζει ἀρειμά-
νειον Βῆμα. Ἡ ἐξέδρα, ἀρ' ἥ θέλετε ἀπαγγεῖλαι τὸ
ποίημά σας, ἰδρυθήσεται ἐφ' ἐνὸς τῶν θαυματουργῶν
ἐκείνων κανονίων, λειψάνων τῶν ἀγώνων μας. Ποτὲ πτη-
νὴν δὲν εἴχευε προσφυσσέτερον δένδρου ὅπως τονίσῃ τὸ
ἔσμά του.

Καὶ σεῖς, ῥαδινὰ ἀπόγονοι τῶν στιβερῶν ἡρώδων
τῆς ἐξόδου, γλυκεῖά μου συμπολίτιδες, θὰ προσφέρητε
καὶ σεῖς, ὡς μανθάνω, τὰς ἀπαρκετήτους ἐκδουλεύσεις
σας. Σημαίως ἐπὶ σημαίων θὰ ἐτοιμάσῃτε καὶ στεφάνους
θὰ πλέξῃτε καὶ ἄνθη θὰ βύψῃτε. Ἦκουσα τόσα ἡδονικὰ
στοματικὰ εὐγλώττως πκηγυρίζοντα τὸν Βύρωνα, καὶ
ἐνθουσιῶδως προσφερόμενα εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι τελειο-
τέρην ἐξωράσιν τῆς προσεχοῦς ἐορτῆς. Θὰ ἐπίστευα ὅτι
πράγματι διὰ τὸν Βύρωνα ἐνθουσιᾶτε, ἐὰν εἶχον τὴν
παρμηκρὰν δυσπιστίαν εἰς τὴν ὑποκρισάν σας, κυρίαι
μου! ὦ! σὰς γνωρίζω, καὶ μὲ γνωρίζετε. Ὀλίγον σὰς
μέλλει ἂν ἦτο ἐκεῖνος μέγας ποιητής, ἂν ἦτο μέγας
φιλέλλην διὰ νὰ τρελλοῦσθε δι' αὐτὸν ἀρκεῖ νὰ ἡξεύ-
ρατε ὅτι ἦτο ὠρεῖος καὶ ἐρωτόληπτος, καὶ ὅτι ἀπηύθυνε
πρὸς τὸν θάνατον τὸ θεσπέσιον τοῦτο κελῶδημα: «ὦ θά-
νακτε! δύνῃσαι τὰ πάντα νὰ μᾶς ἀραιρέτῃς, ἀλλὰ φεί-
σθητι, ὦ! φείσθητι τοῦ δυστυχοῦς κάλλους! εἶνε τόσον
σπάνιον, καὶ ἔχεις τόσα ἄλλα ὕμνατα. Ὁ κατασθίων ὁλό-
κληρον ἔβη ἔσο ἐνίοτε φιλόφρων πρὸς τὰς ὠρεῖας! ἐλάτ-
τωσον τὰ νοσήματα τοῦ γυναικείου φίλου, καὶ λάβε
ὅσους ἥρωας θέλει ὁ οὐρανός.» Προτείνω σπουδαίως τὸ
ἄνω τεμάχιον μελοποιηθῆν καταλλήλως νὰ ψάλληται
εἰς τοὺς νχοὺς μετὰ τῶν ἄλλων τροπείων τῆς νεκρωσί-
μου ἀκολουθίας.

Φίλτατε Καλιδάν! Αὐτὰ τὰ ἀνὰ γράψης, νὰ περιγράψης, νὰ περιπαίξῃς, νὰ ἐνθουσιασθῇς, νὰ κήσῃς καὶ νὰ κῆξῃς εἰπέ τὰ εἰς τὸν Κελιδάν, ἢ εἰς τὸν περισυνὸν Viriloque, τὸν βασιλέα τῶν περιγραφῶν. Καὶ σὺ Δήμοχος μὲς, καὶ τὸ Συμβούλιον, καὶ ἡ νομαρχία, καὶ ἡ πόλις, καὶ οἱ πᾶντες τῶν κοριτσιῶν μὲς ἀξίζουσι τὴν ἰδική σου πέννα. Λοιπὸν σὲ ἀνέμεινε εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια, ἄλλως ἀνέμεινε τὰ ἰδικά μου Ἀποκαλυπτήρια ταχυδρομικῶς.

ΠΑΣ.

Σ. Σ. Φίλτατε Πάξ, μ' ὅλον τὸ ἀνυπόφορον τοῦ νέου ψευδωνύμου σου. Δικαίως μὲ ὕβρισας ἀποκλέσας με βασιλέα τῶν περιγραφῶν, διότι πρόχμητι ἀπέναντί σου εἶμι βασιλεὺς. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν δὲν εὐρίσκω καταλήψεις, λέξεις νὰ σὲ συγχρῶ διὰ τὰ Ἐπικαλυπτήριά σου καὶ ἀπελπίζομαι ἀπὸ τοῦδε νὰ εὕρω διὰ τὰ Ἀποκαλυπτήριά σου

Vireloque.

Τὸ γιαντινόν.

Μὰ ἕμερα εἶχα πόνο ἐστὶν καρδίᾳ καὶ ἤμουν ἐστὶν κήμη κλεισμένος, ἔμπρὸς ἐστὶν εἰκόνα, ἔμπρὸς ἐστὶν Πανηγυρὶ μὲ δάκρυα πικρὰ γονατισμένος· καὶ ἤθελα νὰ εὕρω γιαντινὴν ἀπ' τὴν εἰκόνα, ἀπ' τὴν Πανηγυρὶ.

Μὰ ἔκρινον ἔμπρὸς ἡ φίλη μου μὲ μιᾶς καὶ—ξέρετε πῶς πᾶντα χορταίνει— μοῦ λέγει: Αἶ! τὸν πόνο τῆς καρδίας· εἶνα φίλκι μόνον τὸν γιαντινόν. Μοῦ ἔδωκε ἀμέσως τὸ φιλὶ καὶ φεύγει παταχτὴ ὅσον τὸ πουλί.

Καὶ ἐστὶ στιγμὴ ὁ πόνος μοῦ περνάει, μὰ πόνος πρὶ σκληρὸς μὲ βασανίζει. Ἀχ! τὸ φιλὶ τῆς πόσο μοῦ πονάει, θορεῖς πῶς ἐστὶν καρδίᾳ σὲ δοῦ μοῦ σχίζει! Κ' αὐτὸν θὰ τὸν γιαντινόν ἡ τρελλή, μὰ ὅχι πλὴ μὲ μόνον τὸ φιλὶ.

ΓΙΑΝ.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΑΙ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

ΟΥΔΕΝ Ἐμπορορραπτικὸν Κατάστημα ἐπλουτίσθη ἀπὸ τοιαύτη εἶδη δι' ἐνδυματικῆς χειμερινῆς περιόδου ὅσον τὸ τῶν κ. ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ, οἵτινες δικαίως ἐπωνομάσθησαν οἱ Ὑπομπεριε τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ κ. Φερετοπούλου χρηματίζοντος Κόπτου παρὰ τῷ Μπεριε ἐπὶ δωδεκαετίην.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΚΑ

ΠΟΙΚΙΛΙΑ παρυγγελιῶν παρὰ τῶν κυριωτέρων ἐργοστασιῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Αἱ καλλίτεροι ποιότητες. ΑΠΑΡΑΜΙΑΛΟΣ ἐκλογή περὶ τὴν καλλισθησίαν τῶν χρωμάτων.

ΩΡΑΙΑΙ ΤΣΟΧΑΙ

ΔΙΑ ΒΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΣΟΥΡΤΟΥΚΑ

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ παρακολουθεῖ ὅλους τοὺς δεκαπενθήμερους συρμούς καὶ προμηθεύεται τὰ τεχνικὰ τῆς ῥαπτικῆς περιοδικῶς, ὥστε φέρει εἰς τὴν τελειότητα τῆς τέχνης, τὴν ὁποίαν πρὶ πολλοῦ ἔχει δοκιμάσει ἡ φιλόκαλος πελατεία του. Διὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον ἔκτακτα κοστούμια ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν συρμῶν.

400 ΕΙΔΗ ΠΑΝΤΑΛΟΝΙΩΝ

ΠΡΙΝ ΤΟΥΤΟΙΣ δέχεται παρυγγελίας ἐνδυμάτων δι' ἱπποσίην δι' ἄνδρας καὶ ἰδίως διὰ ΚΥΡΙΑΣ. Ἐπίσης χειμερινὸς ἐπενδύτης Κυριῶν.

ΠΑΡΝΤΕΣΟΥ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ